

forlæggelsen til Tyskland kan skyldes andre Grunde end Ønsket om at bevare den statsborgerlige Tilknytning til Tyskland, og at den paagældende i saa Fald gennem Versaillestraktatens Art. 112 har erholdt en Ret til at erhverve dansk Statsborgerret. Hvor et saadant Bevis ikke er udstedt eller begæret indenfor den fastsatte Frist, vil den paagældende derimod ikke senere kunne kræve Anerkendelse som dansk Statsborger i Medfør af Versaillestraktatens Art. 112, idet der er truffet en endelig Afgørelse om hans statsborgerlige Forhold ved Reglen i Overenskomstens Art. 1, 4. Stk. For saadanne Personers Vedkommende, som først har forladt de sønderjydske Landsdele efter Udgangen af Aaret 1920, er Fristen, indenfor hvilken de er berettiget til at andrage om et dansk Statsborgerbevis, dog udstrakt til den 15. August 1922.

Til Art. 2. Retten til at bevare fast Ejendom og medføre Løsøre afgiftsfrit er i Versaillestraktatens Art. 113 sidste Stk. alene hjemlet for Optanters Vedkommende. Overenskomstens Art. 2 udvider denne Regel indenfor en vis Frist til det analoge Tilfælde, at en af de i Versaillestraktatens Art. 112, 2. Stk., nævnte Personer, der den 15. Juni 1920 var bosat i de sønderjydske Landsdele, men dog først havde bosat sig der efter 1. Oktober 1918, og som Følge deraf kun med særlig Tilladelse fra den danske Regering har Krav paa at erholde dansk Statsborgerret, ikke erholder eller andrager om saadan Tilladelse, og udvandler til Tyskland.

Til Art. 3. Grunden til, at der er fastsat en særlig (længere) Frist for Option for Tyskland, er den, at der fra tysk Side endnu ikke er blevet udstedt nærmere Bestemmelse om, paa hvilken Maade Optionserklæringen for Tyskland skal finde Sted, og at det med Versaillestraktatens Regler stemmende Tidsrum af to Aar fra den 15. Juni 1920 at regne (den 14. Juni 1922) praktisk talt vilde umuliggøre Option for Tyskland. Det er i begge Landes Interesse, at de Personer, der maatte ønske at optere for Tyskland, faar Adgang dertil.

Til Art. 5. Versaillestraktatens Art. 113 kræver til Erhvervelse af Statsborgerret gennem Option dels Afgivelse af en Optionserklæring, dels Bopælsforlæggelse til det Land, for hvilket der opteres. Derimod afgør Versaillestraktaten ikke, om den nye Statsborgerret erhverves allerede gennem Optionserklæringen eller først, naar Bopælsforlæggelsen har fundet Sted.

Ejheller fremgaar det uomtvisteligt deraf, om Bopælsforlæggelsen kun er nødvendig i det Tilfælde, at Optantens hittidige Bopæl har været i den Stat, hvor han havde Statsborgerret, eller om Bopælsforlæggelsen ogsaa kræves, hvis Optantens hittidige Bopæl har været i en tredje Stat (f. Eks. i Amerika).

Overenskomstens Art. 5 besvarer disse Spørgsmaal i Overensstemmelse med det allerede tidligere i Praksis indtagne Standpunkt, saaledes at den nye Statsborgerret erhverves allerede ved Optionserklæringens Afgivelse, dog med den resolute Betingelse, at Erklæringen betragtes som om den overhovedet ikke havde været afgivet, dersom den ikke rettidigt efterfølges af Bopælsforlæggelse. Ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal havde man navnlig ogsaa ladet sig lede af rent praktiske Bevæggrunde, nemlig Ønskeligheden af, at de Personer, som opterer, snarest muligt ved Pasudstedelse, for at erholde Hyre paa fremmede Skib osv., kunde opnaa Fordelene ved deres nye Statsborgerret. Overensstemmende hermed indtræder ifølge Art. 9 Fritagelse for Værnepligt ved Optionserklæringens Afgivelse.

Med Hensyn til Bopælsforlæggelsen foreskriver Overenskomstens Art. 5, 2. Stk. i Overensstemmelse med § 3 i Loven af 5. September 1920, at Optanter, som har deres Bopæl udenfor begge Stater, af den Stat, for hvilken de opterer, kan fritages for Flytningsbetingelsen.

Til Art. 7. Versaillestraktatens Art. 113, 3. Stk., indskrænker sig til at foreskrive, at Ægtemandens Option ogsaa omfatter Hustruen, og Forældrenes Option ogsaa deres Børn under 18 Aar. Medens det synes klart, at denne Regel ikke kan være anvendelig paa den fraskilte Hustru, kan det være tvivlsomt, hvorvidt den skal gælde for den fraseparerede Hustru, eller den Hustru, som faktisk lever adskilt fra Manden. Ligeledes tiltrænges der Regler om, hvorvidt Enkens og den fraskilte eller fraseparerede Hustrus Option omfatter hendes ægte Børn under 18 Aar. Endelig savnes der en Regel om Børn, som er født udenfor Ægteskab, og om forældreløse Børn. Løsningen af disse Spørgsmaal vanskeliggøres noget derved, at Reglerne om Hustruens Retstilling og Forældremagt over Børnene er noget forskellig efter dansk og efter tysk Ret.

Overenskomstens Art. 7, 1. Stk. berettiger i Overensstemmelse med § 3 i Loven af 5. September 1920 ogsaa Enker og fraskilte Hustruer, som har fyldt 18 Aar,